בצורה של מלך הפילים

Hatthirājavaṇṇasutta SN4.2

https://suttacentral.net/sn4.2/en/sujato

מבוא

חלק מסדרה של דרשות בהן מופיעה מארה, אויבו של הבודהה והיפוכו – שר המוות, מבשר היאוש והפיתוי, שמנסה להדיח את הבודהה ותלמידיו אל דרכים רעות, ללא הצלחה.

הפעם הוא מופיע כדמות של אלימות נוראה ומפחידה. אך הבודהה מכיר אותו, ועצם ההכרה מאיינת את כוחו.

למטה: תרגום לערבית בעריכת מונא שהין, ותרגומו לאנגלית של אג'האן סוג'טו.

הדרשה

כך שמעתי. בפעם אחת, המבורך שהה באורוּבֶלָה על שפת נהר נֵרַנְגַ'רָא, שם ישב למרגלות עץ הבאניה של רועי העִזים, זמן לא רב אחרי שהתעורר לגמרי.

בעת ההיא, המבורך ישב בחוץ, באוויר הפתוח, באפלה העבה של הלילה בעוד הגשם יורד.

אז מארה הרשע, ברצונו לעורר במבורך אימה, שיתוק ורעדה, התגלה בפניו בדמות מלך פילים ענק והתקרב אליו. ראשו כסלע-אבן ענק, החטים שלו מבהיקים ככסף טהור; חדקו כמוט מחרשה עצום.

אז המבורך הבין "זהו מארה הרשע" ופנה אליו בשורות השיר:

"זמן כה רב התגלגלת בסַמְסָארָה,
לובש צורות יפות ומכוערות.
די, רשע,
שר החידלון, נוצחת!"

אז הבין מארה הרשע "המבורך מכיר אותי, המאושר מכיר אותי", עצוב ומאוכזב הוא נעלם בו במקום."

هكذا سمعت. في إحدى المرات كان المبارك متواجدًا في أوروفيلا على ضفاف نهر نيرانجارا عند سفح شجرة البنيان التي تتبع راعي الأغنام، بعد أن أصبح متنوراً تماماً. وفي ذلك الوقت كان المبارك جالسًا في الهواء الطلق في ظلمة الليل الكثيفة وفي حين كانت تتساقط الرذاذ.

ثم مارا الشرير، متمنيًا إثارة الخوف والهلع والرعب في المبارك، فأظهر نفسه في شكل ملك الفيول العملاق واقترب من المبارك. كان رأسه ككتلة ضخمة من الحجر الصلد؛ وأنيابه كالفضة النقية؛ وخرطومه كقطب مشقوق ضخم.

فهم المبارك انه مارا الشرير، ثم توجه اليه قائلاً:
"لقد تواليت وقت طويل في السمسارا
لبست أشكالاً جميلة وقبيحة.
كفى، يا أيها الشرير
لقد هزمت، يا صانع النهاية!"

ثم مارا الشرير، إذ فهم "المبارك يعرفني، المحظوظ يعرفني"، حزينًا ومخيبًا، اختفى في الحال

Linked Discourses SN 4.2

In the Form of an Elephant King

Translated into English by Ajhan Sujato

So I have heard. At one time, when he was first awakened, the Buddha was staying in Uruvelā at the root of the goatherd's banyan tree on the bank of the Nerañjarā River. Now at that time the Buddha was meditating in the open during the dark of night, while a gentle rain drizzled down.

Then Māra the Wicked, wanting to make the Buddha feel fear, terror, and goosebumps, manifested in the form of a huge elephant king and approached him. Its head was like a huge block of soapstone. Its tusks were like pure silver. Its trunk was like a long plough pole.

Then the Buddha, knowing that this was Māra the Wicked, addressed him in verse:

> "Transmigrating for such a long time,
>
> you've made forms beautiful and ugly.
>
> Enough of this, Wicked One!
>
> You're beaten, terminator!"

Then Māra the Wicked, thinking, "The Buddha knows me! The Holy One knows me!" miserable and sad, vanished right there.